

figter i denne Henseende. Jeg skal med al mulig Agtelse for den praktiske Erfaring i saa Henseende og navnlig for det ærede Medlem af Udvalget, til hvem han støttede sig, dog blot tillade mig at erindre om, at et andet tidligere Medlem af denne Forsamling, som ogsaa var Medlem af Udvalget, og som vi desværre efter den Meddelelse, som den høitærede Formand gjorde idag, aldrig mere skulle see i vor Midte, har deeltaget i Discussionen om denne Sag. Ham maae vi vistnok tiltroe en meget stor praktisk Kyndighed i de herom handlede Forhold, og han har fuldkommen tiltraadt Udvalgets Majoritets Anskuelse om Sagen, og har endnu paa sin Sygeseng skriftligt meddeelt sit Votum i denne Henseende, der var fuldkommen overeensstemmende med Udvalgets Majoritets. Der staae altsaa i denne Henseende praktiske Erfaringer ligeoverfor hinanden, og da den høitærede Finantsminister kun har beraabt sig paa Autoriteter i saa Henseende, saa troer jeg, at det vil være af en væsentlig Betydning, at jeg har kunnet anføre gyldige Autoriteter mod de af ham anførte. Med Hensyn til den Skatteeenhed, som var foreslaaet i Udkastet for Ager- og Engs-Hartkorn, Skov- og Mølleflyds-Hartkorn og visse Tiender, da har Udvalget ikke kunnet gaae ind herpaa, og har bemærket, at Mølleflyd ikke er en eensartet Bessatningsgjenstand med Ager- og Engs-Hartkornet, fordi det deels er en Consumtionsafgift, deels en Næringskat. Herimod har den høitærede Finantsminister anført, at Mølleflyden ikke er en Consumtionsafgift. Jeg troer dog vistnok, at, naar man beskatter et vist Næringsbrug, som f. eks. sætter sig med at producere Meel, saa maa Skatteyderen, i dette Tilfælde Mølleren, lægge Skatten over paa den Gjenstand, han producerer, hvilken her er Melet, og altsaa fordyrer denne Afgift Melet; den bliver saaledes virkelig til en Consumtionsafgift, saaledes som det er udtrykt i Udvalgets Betænkning. Men Hovedindvendingen mod den opstillede Eenhed er den, at man har villet gjøre

Hartkornet af Ager og Eng til en Bessatnings- eenhed med Tienden; i denne Henseende har Udvalget gjort opmærksom paa, at Ager- og Engs-Hartkornet er en Maalestof for Jordens Productionsevne, og altsaa for den Indtægt, Eieren kan antages at have af Jorden ved at dyrke den, medens Tienden er en Indtægt, som en Eier har af en vis Præstation paa en saadan Maade, at det ikke er afhængigt af ham selv at forøge denne Indtægt ved en forøget Plid og Omhu, anvendt paa den Gjenstand, som afgiver Indtagten. Naar man lægger Mærke dertil, troer jeg, at det af den høitagtede Finantsminister fremsatte Spørgsmaal med Hensyn til den Analogie, som skulde findes mellem den Indtægt, som en Eier har af den Tiende, som er bortaccorderet paa en anden Maade end mod en fast aarlig Afgift, og den Indtægt, som høves af en vis Jord, hvis Bessatning stæer gjennem Engs og Ager's Hartkorn, derved er bevaret, idet, som sagt, Eieren af Jorden selv er Herre over ved sin Plid og sin Capital, understøttet af meer eller mindre gunstige Omstændigheder at forøge sin Indtægt af den Gjenstand, som bærer Skatten, hvorimod Tiende-eieren er aldeles ude af Stand til, hvilken Plid og hvilken Capital, han end anvender paa Bessatningsgjenstanden, at gjøre den mere productiv og altsaa at sætte sin Indtægt deraf i et andet Forhold til Skatten, end det, hvori den vilde staae, naar Productionen blev stationær. Dette er netop den Hovedforskjel, som finder Sted imellem disse Bessatnings- Gjenstande, og derfor har Udvalgets Majoritet ikke kunnet gaae ind paa at staae disse Bessatnings- Gjenstande sammen. Med Hensyn til det, som af Udvalget i Betænkningen er bemærket om, at Tiende-Bessatningen i en senere Lovgivning er fravegen, har den høitærede Finantsminister anført, at Grunden dertil skulde være den, at man ikke har havt nogen Maalestof for Forholdet mellem Hartkornets og Tiendens Bessatning.